Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA DŽOVANNI PITRUCELLAS
[*GIOVANNI PITRUZZELLA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2021. gada 17. jūnijā [1]

Lieta C-340/20

Bank Sepah
pret
Overseas Financial Limited,
Oaktree Finance Limited

(*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Irānu – Regula (ES) Nr. 423/2007 – Tādu personu, vienību vai organizāciju līdzekļu iesaldēšana, kuras Eiropas Savienības Padome ir atzinusi par tādām, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā – Jēdzieni "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" – Iespēja piemērot aizsardzības pasākumu iesaldētajiem līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem – Pirms līdzekļu iesaldēšanas radies un ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu nesaistīts prasījums

I. Ievads

1. Vai personas vai vienības, uz ko attiecas Eiropas Savienības kopējās ārpolitikas un drošības politikas ietvaros īstenots līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākums, kreditors, lai nodrošinātu savu prasījumu atgūšanu, bez iepriekšējas valsts kompetentās iestādes atļaujas attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem var sākt tādus aizsardzības pasākumus kā tiesiskais nodrošinājums vai apķīlāšana, kas nerada piešķiršanas sekas?

2. Šis līdz šim vēl neizskatītais jautājums šajā lietā attiecas uz Padomes Regulas (EK) Nr. 423/2007 (2007. gada 19. aprīlis) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu [2] 1. panta h) un j) punkta un 7. panta 1. punkta, kā arī Regulu (ES) Nr. 961/2010 [3] un Regulu (ES) Nr. 267/2012 [4] (turpmāk tekstā – "secīgās regulas") interpretāciju.

[1] Oriģinālvaloda – franču.

[2] OV 2007, L 103, 1. lpp.

[3] Padomes Regula (2010. gada 25. oktobris), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV 2010, L 281, 1. lpp.).

[4] Padomes Regula (2012. gada 23. marts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.).

3. Šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iesniegusi *Cour de cassation* (Kasācijas tiesa, Francija) saistībā ar strīdu starp Irānas banku *Bank Sepah*, kuras aktīviem tika piemērots līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākums, un diviem šīs bankas kreditoriem, proti, *Overseas Financial Limited* un *Oaktree Finance Limited*. Tas Tiesai dod iespēju turpinājumā precizēt jēdzienu "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" tvērumu.

II. Atbilstošās tiesību normas

4. Veicot pasākumus ar nolūku izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā izbeigtu ar kodolieroču izplatīšanu saistītas darbības un ar kodolieroču piegādes sistēmu izstrādi saistītas darbības, Eiropas Savienības Padome īstenoja Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes (turpmāk tekstā –"Drošības padome") 2006. gada 23. decembra Rezolūciju 1737 (2006), ar ko bija paredzēts iesaldēt to personu un vienību līdzekļus un saimnieciskos resursus, kuras ir iesaistītas Irānas kodolprogrammas vai ballistisko raķešu programmas darbībās, pieņemot Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (2007. gada 27. februāris) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu [5].

5. Minētās kopējās nostājas 5. panta 1. punktā bija paredzēts iesaldēt līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas pieder Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā minētajām vai saskaņā ar šo rezolūciju noteiktajām personām un vienībām, kā arī iesaldēt visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir to tiešā vai netiešā īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē. Minētās personas un vienības ir uzskaitītas minētās kopējās nostājas I pielikumā.

6. Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā iekļautais saraksts vairākkārt tika atjaunināts turpmākajās rezolūcijās, it īpaši Drošības padomes 2007. gada 24. marta Rezolūcijā 1747 (2007). Pēc šīs pēdējās minētās rezolūcijas Padome pieņēma Kopējo nostāju 2007/246/KĀDP [6].

7. Pamatojoties uz Kopējo nostāju 2007/140, Padome pieņēma Regulu Nr. 423/2007.

8. Šīs regulas 1. panta h) un j) apakšpunktā ir paredzēts:

"Tikai šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

[..]

h) "līdzekļu iesaldēšana" ir tādas līdzekļu kustības, pārskaitīšanas, maiņas, izmantošanas, pieejas tiem vai darbības ar tiem nepieļaušana, kas jebkādā veidā varētu mainīt to apjomu, summu, atrašanās vietu, īpašnieku, valdītāju, veidu, galamērķi vai izraisīt citas pārmaiņas, kuru dēļ līdzekļus varētu izmantot, tostarp veikt vērtspapīru portfeļa pārvaldību;

[..]

j) "saimniecisko resursu iesaldēšana" ir liegums izmantot saimnieciskos resursus, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus jebkādā veidā, tostarp – bet ne tikai –, tos pārdodot, iznomājot vai ieķīlājot."

[5] OV 2007, L 61, 49. lpp.

[6] Padomes 2007. gada 23. aprīļa Kopējā nostāja, ar ko groza Kopējo nostāju 2007/140 (OV 2007, L 106, 67. lpp.).

9. Minētās regulas 7. pantā ir noteikts:

"1. Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir IV pielikumā minēto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē. [..]

3. Nekādus līdzekļus vai saimnieciskos resursus nedara tieši vai netieši pieejamus IV un V pielikumā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to interesēs.

4. Ir aizliegts apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai iznākums ir tieši vai netieši apiet 1., 2. un 3. punktā minētos pasākumus."

10. Saskaņā ar šīs regulas 8. pantu:

"Atkāpjoties no 7. panta, dalībvalstu kompetentās iestādes, kas norādītas interneta vietnēs, kuras minētas III pielikumā, var atļaut atbrīvot konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas tiesisks [tiesas], administratīvs vai arbitrāžas [šķīrējtiesas] noteikts apgrūtinājums, kas noteikts pirms dienas, kad Sankciju komiteja, Drošības padome vai Padome ir norādījusi 7. pantā minēto personu, vienību vai struktūru vai tiesisks [tiesas], administratīvs vai arbitrāžas [šķīrējtiesas] noteikts spriedums, kas pasludināts pirms minētā datuma;

[..]."

11. Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 441/2007 (2007. gada 20. aprīlis), ar ko groza Regulu Nr. 423/2007[7], Regulas Nr. 423/2007 IV pielikumā esošajā sarakstā tika iekļauta *Bank Sepah*.

12. Regula Nr. 423/2007 vēlāk tikai aizstāta ar Regulu Nr. 961/2010, kurai sekoja Regula Nr. 267/2012, kas joprojām ir spēkā. Regulas Nr. 961/2010 1. panta h) un i) punkts, 16. un 17. pants, kā arī Regulas Nr. 267/2012 1. panta j) un k) punkts un 23. un 24. pants būtībā ir identiski Regulas Nr. 423/2007 1. panta h) un j) punktam, kā arī 7. un 8. pantam. *Bank Sepah* ir iekļauta Regulas Nr. 961/2010 VII pielikuma un Regulas Nr. 267/2012 VIII pielikuma sarakstā. Īsuma labad turpmāk šajos secinājumos atsaukšos tikai uz Regulas Nr. 423/2007 tiesību normām, jo attiecīgo secīgo regulu tiesību normām ir piemērojami tie paši tiesiskie apsvērumi.

III. Fakti, pamata tiesvedība un prejudiciālie jautājumi

13. Pēc rezolūcijas 1747 (2007), ko īstenoja ar Kopējo nostāju 2007/246 un Regulu Nr. 441/2007, *Bank Sepah* tika iekļauta to vienību sarakstā, kuras ir iesaistītas kodolprogrammas vai ballistisko raķešu programmas darbībās un kuru aktīvi bija jāiesaldē.

14. Ar *Cour d'appel de Paris* (Parīzes Apelācijas tiesa, Francija) 2007. gada 26. aprīļa spriedumu *Bank Sepah* tika piespriests samaksāt *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* summas attiecīgi 2 500 000 Amerikas Savienoto valstu dolāru (USD) (apmēram 2 050 000 EUR) un 1 500 000 USD (apmēram 1 230 000 EUR) apmērā, pieskaitot tiem likumiskos procentus, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas.

[7] OV 2007, L 104, 28. lpp.

15. Pēc daļēju maksājumu saņemšanas *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* 2011. gada 2. decembrī lūdza ekonomikas ministram atļauju atbrīvot atlikušo summu saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 8. pantu. Nesaņēmušas ministra atbildi, *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* mēģināja celt prasību atcelt sava lūguma netiešo noraidījumu. *Tribunal administratif de Paris* (Parīzes Administratīvā tiesa, Francija) šo prasību noraidīja, pamatojoties uz to, ka par jebkuru atbrīvošanu atbilstoši minētās regulas 8. pantam jābūt lēmumam, kas pieņemts pirms 2006. gada 23. decembra – Rezolūcijas 1737 (2006) pieņemšanas dienas –, savukārt *Bank Sepah* tika piespriests veikt maksājumu pēc šī datuma.

16. Ņemot vērā, ka 2016. gada 23. janvārī [8] *Bank Sepah* tika svītrota no to vienību saraksta, kurām tika piemēroti ierobežojoši pasākumi, un turklāt, tā kā vairs nebija vajadzīga administratīvā atļauja maksājuma atgūšanai, *cour administrative d'appel de Paris* (Parīzes Administratīvā apelācijas tiesa, Francija), kurā bija iesniegta apelācijas sūdzība, 2016. gada 21. oktobrī nolēma par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas pēc būtības [9].

17. 2016. gada 17. maijā *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* izdeva maksājuma uzdevumus pret *Bank Sepah* un vēlāk, tā kā netika saņemts neviens maksājums, tās 2016. gada 5. jūlijā lūdza uzlikt arestu minētās bankas līdzekļiem un apķīlāt no līdzdalības izrietošās tiesības un vērtspapīrus. Ar 2017. gada 9. janvāra spriedumu izpildes tiesa apstiprināja šo arestu un apķīlāšanu, kā arī pieprasīto summu, kas ietvēra procentus, kurus bija piespriests samaksāt ar Parīzes Apelācijas tiesas 2007. gada 26. aprīļa spriedumu. *Bank Sepah* par šo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā tā apgalvo, ka tai nevarot pieprasīt maksāt procentus, jo tā uzskata, ka tai neesot bijis iespējas samaksāt savu parādu nepārvaramas varas gadījuma dēļ, kas izriet no līdzekļu iesaldēšanas ar Regulu Nr. 423/2007, tādējādi tas esot izraisījis procentu apturēšanu.

18. Ar 2018. gada 8. marta spriedumu *cour d'appel de Paris* (Parīzes Apelācijas tiesa, Francija), pirmkārt, noraidīja *Bank Sepah* apelācijas sūdzību, un, otrkārt, norādīja, ka attiecīgajiem apstākļiem savukārt ir piemērojams piecu gadu noilguma termiņš. Proti, saskaņā ar šīs apelācijas tiesas apgalvojumu nekas neesot liedzis *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* sākt izpildes pasākumus aizsardzības nolūkā, kas varēja pārtraukt noilguma termiņu. Tā kā šie pasākumi netika veikti līdz 2016. gada 17. maija maksājuma uzdevumu izdošanai, minētā apelācijas tiesa nosprieda, ka tādējādi procenti, kurus varēja saņemt *Overseas Financial* un *Oaktree Finance*, bija jāaprēķina, sākot no 2011. gada 17. maija, proti, piecus gadus pirms minēto maksājuma uzdevumu izdošanas dienas.

19. Gan *Bank Sepah*, gan *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā. It īpaši *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* apstrīd apelācijas tiesas spriedumu daļā, kas attiecas uz piecu gadu noilguma termiņu procentiem.

20. Saistībā ar šo jautājumu iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietas iznākums ir atkarīgs no tā, vai *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* varēja pārtraukt noilgumu, īstenojot aizsardzības pasākumu vai piespiedu izpildes pasākumu pret *Bank Sepah* iesaldētajiem līdzekļiem.

[8] Skat. Padomes Īstenošanas regulas (ES) 2016/74 (2016. gada 22. janvāris), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2016, L 16, 6. lpp.), 1. pantu.

[9] Saņēmusi apelācijas sūdzību par *Tribunal administratif de Paris* (Parīzes Administratīvā tiesa) spriedumu, *cour administrative d'appel de Paris* (Parīzes Administratīvā apelācijas tiesa) uzdeva Tiesai prejudiciālu jautājumu par Regulas Nr. 961/2010 17. panta, kura formulējums būtībā ir identisks Regulas Nr. 423/2007 8. panta formulējumam, spēkā esamību. Pēc *Bank Sepah* svītrošanas no to vienību saraksta, kurām tika piemēroti ierobežojoši pasākumi, Tiesa lēma par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas, 2016. gada 23. martā izdodot rīkojumu *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* (C-319/15, nav publicēts, EU:C:2016:268).

21. Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka nedz Regulā Nr. 423/2007, nedz secīgajās regulās nav nevienas tiesību normas, ar ko kreditoram būtu tieši aizliegts sākt aizsardzības vai piespiedu izpildes pasākumus attiecībā uz sava parādnieka iesaldētajiem aktīviem, un, ņemot vērā šajās regulās iekļauto jēdzienu "līdzekļu iesaldēšana", nevar izslēgt, ka pret iesaldētajiem aktīviem var īstenot pasākumus, uz kuriem neattiecas šajās regulās paredzētie aizliegumi. Pēc minētās tiesas domām, rodas jautājums par to, vai attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem bez iepriekšējas atļaujas var sākt tādus aizsardzības pasākumus kā apķīlāšana un tiesiskais nodrošinājums, kas paredzēti *code des procédure civiles d'exécution français* (Francijas Civilprocesa izpildes kodekss, turpmāk tekstā – "Civilprocesa izpildes kodekss") [10].

22. Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, pirmkārt, vai, neraugoties uz šo piešķiršanas seku neesamību, apķīlāšana un tiesiskais nodrošinājums neizraisa līdzekļu "galamērķa" maiņu Regulā Nr. 423/2007 un secīgajās regulās sniegtās līdzekļu iesaldēšanas definīcijas izpratnē, un vispārīgāk, vai tie nevar atļaut līdzekļu un saimniecisko resursu, uz kuriem attiecas [minētie] pasākumi, "izmantošanu" šo regulu izpratnē.

23. Iesniedzējtiesa norāda, ka šos pasākumus, kas garantē, ka to īstenotājam prioritāri tiks samaksāts, izmantojot apķīlāto mantu, tiesības un prasījumus, tiklīdz iesaldēšana tiks atcelta, varētu uzskatīt par tādiem, kas var mudināt ekonomikas dalībnieku noslēgt vienošanos ar personu vai vienību, kuras līdzekļi tika iesaldēti; to varētu pielīdzināt tam, ka pēdējā minētā savu aktīvu, kas ir kvalificēti kā līdzekļi, ekonomisko vērtību vai savu aktīvu, kas ir kvalificēti kā saimnieciskie resursi, ekonomisko vērtību izmanto, lai iegūtu naudas līdzekļus, mantu vai pakalpojumus.

24. Otrkārt, iesniedzējtiesa norāda, ka izskatāmajā lietā šāda riska neesot bijis, jo sabiedrības *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* vēlas atgūt prasījumu, kas ir apmierināts ar tiesas nolēmumu pēc *Bank Sepah* aktīvu iesaldēšanas un kura pamatā ir pirms šīs iesaldēšanas noteikšanas ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu nesaistīts iemesls. Minētās tiesas skatījumā tādējādi rodas jautājums par to, vai iespēja bez iepriekšējas atļaujas veikt pasākumu attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem ir vērtējama, balstoties tikai uz attiecīgā pasākuma raksturu, neņemot vērā lietas īpatnības, vai, gluži pretēji, šīs īpatnības var ņemt vērā.

25. Šajos apstākļos *Cour de cassation* (Kasācijas tiesa, Francija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai regulas [Nr. 423/2007] 1. panta h) un j) punkts un 7. panta 1. punkts, regulas [Nr. 961/2010] 1. panta i) un h) punkts un 16. panta 1. punkts, kā arī regulas [Nr. 267/2012] 1. panta k) un j) punkts un 23. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tas, ka tāds Francijas Civilprocesa izpildes kodeksā paredzēts pasākums kā tiesiskais nodrošinājums vai apķīlāšana, kas neizraisa piešķiršanas sekas, tiek sākts bez iepriekšējas valsts kompetentās iestādes atļaujas?

[10] Saskaņā ar Civilprocesa izpildes kodeksa 523. pantu, prasījumu *apķīlāšana* izraisa Francijas *code civil* (Civilkodeksa) 2350. pantā paredzēto konsignāciju, kuras rezultātā notiek apķīlātās mantas īpaša piešķiršana un kreditoram piešķirtas tiesības prioritāri saņemt samaksu par kustamo mantu vai kustamā īpašuma kopumu salīdzinājumā ar citiem pašreizējiem vai nākamiem kreditoriem. Iesniedzējtiesa norāda, ka apķīlāšana neizraisa piešķiršanas sekas, ciktāl apķīlātais īpašums, prasījumi un tiesības paliek parādnieka īpašumā. Saskaņā ar šī kodeksa 531. pantu *tiesisko nodrošinājumu* var nodibināt uz nekustamo īpašumu (hipotēka), komerclīdzekļiem, akcijām, kapitāldaļām un vērtspapīriem (ieķīlāšana); saskaņā ar šo pašu pantu tiesiskajā nodrošinājumā esošās preces paliek atsavināmas. Tiesiskais nodrošinājums izpaužas tādējādi, ka gadījumā, ja tiek nodota manta un tiesības, uz kurām tas ir nodibināts, tās personas prasījums, kas nodibinājusi nodrošinājumu, ir jāapmierina prioritāri no nodošanas cenas. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šis aizsardzības pasākums tāpat kā apķīlāšana nerada piešķiršanas sekas, ciktāl attiecīgās mantas vai tiesību īpašniekam nav pienākuma tās nodot, un neskar viņa tiesības izvēlēties personu, kurai viņš tās nodod.

2) Vai, lai atbildētu uz pirmo jautājumu, ir nozīme apstāklim, ka mērķis atgūt prasījumu no personas vai organizācijas, kuras aktīvi ir tikuši iesaldēti, nav saistīts ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu un ka prasījums ir iesniegts pirms [rezolūcijas 1737 (2006)] pieņemšanas?"

IV. Juridiskais vērtējums

A. Par pirmo prejudiciālo jautājumu

26. Ar savu pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai jēdzieni "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana", kas paredzēti Regulā Nr. 423/2007 un secīgajās regulās, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka tāds Francijas tiesībās paredzēts pasākums, kas neizraisa piešķiršanas sekas, kā tiesiskais nodrošinājums vai apķīlāšana, tiek sākts bez iepriekšējas valsts kompetentās iestādes atļaujas.

27. Lietas dalībnieki, kas ir iesnieguši apsvērumus Tiesai, pauž atšķirīgas nostājas par to, kāda atbilde ir sniedzama uz šo jautājumu. No vienas puses, Francijas valdība, kā arī *Overseas Financial* un *Oaktree Finance* apgalvo, ka, lai attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem varētu sākt tādu aizsardzības pasākumu, kuru ir minējusi iesniedzējtiesa, ir jāsaņem iepriekšēja kompetentās iestādes atļauja. No otras puses, *Bank Sepah* uzskata, ka šādus aizsardzības pasākumus attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem var sākt bez iepriekšējas kompetentās iestādes atļaujas. Savukārt Eiropas Komisija pauž viedokli, ka, lai attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem sāktu tādus aizsardzības pasākumus, uz kuriem atsaucas iesniedzējtiesa, iepriekšēja kompetentās iestādes atļauja nav nepieciešama, bet pusei, kas plāno sākt šādus pasākumus, šī iestāde ir jāinformē iepriekš un regulāri.

28. Lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdoto pirmo jautājumu, vispirms ir jāinterpretē Regulas Nr. 423/2007 1. panta h) un j) punktā un secīgo regulu tiesību normās definētie jēdzieni "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana", lai noteiktu to tvērumu. Šo tiesību normu interpretācijai ir jābūt vērstai uz to, lai pārbaudītu, vai iesniedzējtiesas minētie aizsardzības pasākumi, kas neizraisa piešķiršanas sekas, ietilpst šo jēdzienu piemērošanas jomā.

29. Šajā ziņā atgādinu, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī tās konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi un attiecīgā gadījumā – tās izstrādāšanas vēsture [11].

30. Runājot par attiecīgo tiesību normu gramatisko interpretāciju, ir jānorāda, ka ne Regulā Nr. 423/2007, ne secīgajās regulās, kā norādīja iesniedzējtiesa, nav skaidra aizlieguma sākt aizsardzības pasākumus attiecībā uz iesaldētajiem līdzekļiem vai [saimnieciskajiem] resursiem. Tomēr šajās regulās jēdzieni "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" ir definēti īpaši plaši, lai aptvertu pēc iespējas vairāk aktīvu, kas sarakstā iekļautajām personām pieder to noteikšanas dienā.

[11] Skat. it īpaši spriedumu, 2020. gada 14. maijs, *Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság* (C-924/19 PPU un C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 113. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

31. Tādējādi vispirms jēdziens "līdzekļu iesaldēšana" ir "[jebkādas] tādas līdzekļu kustības, pārskaitīšanas, maiņas, izmantošanas, pieejas tiem vai darbības ar tiem nepieļaušana, kas jebkādā veidā varētu mainīt to apjomu, summu, atrašanās vietu, īpašnieku, valdītāju, veidu, galamērķi vai izraisīt citas pārmaiņas, kuru dēļ līdzekļus varētu izmantot, tostarp veikt vērtspapīru portfeļa pārvaldību".

32. No šīs definīcijas skaidri izriet, ka līdzekļu iesaldēšana ir ne tikai liegums veikt pasākumus, ar ko var tikt mainīts tās personas un vienības īpašuma apjoms, kurai ir tikušas piemērotas sankcijas, bet ir arī liegums veikt darījumus ar līdzekļiem, kas maina tikai to veidu vai galamērķi. Tādējādi šķiet, ka ar šo definīciju jēdzienā "līdzekļu iesaldēšana" ir iekļauti pasākumi, kas neizraisa piešķiršanas sekas, ja vien tie neparedz attiecīgo līdzekļu īpašumtiesību vai valdījuma maiņu.

33. Šo paredzēto pasākumu novēršanas līdzekļi ir definēti plaši, ieskaitot līdzekļu "[jebkādas] kustības, pārskaitīšanas, maiņas, izmantošanas, pieejas tiem vai darbības ar tiem [nepieļaušanu]". Nenoteiktā vietniekvārda "jebkāds" lietošana, manuprāt, norāda uz Savienības likumdevēja nodomu raksturot jēdziena "līdzekļu iesaldēšana" definīciju ļoti plaši.

34. No tā izriet, ka "līdzekļu iesaldēšanas" jēdziena definīcija ir formulēta tādējādi, lai aptvertu jebkādu līdzekļu izmantošanu, kas tostarp izraisa šo līdzekļu galamērķa maiņu, proti, to piešķiršanu, izmantošanu vai mērķi, tomēr nenododot šo līdzekļu īpašumtiesības vai pat atstājot tos savā valdījumā. Tāpēc tas attiecas arī uz līdzekļu izmantošanas pasākumiem, kas neizraisa piešķiršanas sekas.

35. Turpinājumā jēdziens "saimniecisko resursu iesaldēšana" Regulas Nr. 423/2007 1. panta j) punktā un secīgu regulu tiesību normās ir definēts kā "[jebkāda darbība, kas ir] liegums izmantot saimnieciskos resursus, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus jebkādā veidā, tostarp – bet ne tikai –, tos pārdodot, iznomājot vai ieķīlājot".

36. No šāda šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka Savienības likumdevējs jēdzienu "saimniecisko resursu iesaldēšana" arī ir vēlējies definēt īpaši plaši, un tas izriet no vārdkopu "jebkāda darbība" un "jebkādā veidā" lietojuma.

37. Turklāt šajā definīcijā ir iekļauts to pasākumu saraksts – kas ir skaidri sniegts kā piemērs un kas tādējādi nav izsmeļošs –, kurus nevar veikt attiecībā uz saimnieciskajiem resursiem; no attiecīgās tiesību normas skaidri izriet, ka "ieķīlāšana" ir viens no šiem pasākumiem. Taču, kā norādīja Francijas valdība, kā arī *Overseas Financial* un *Oaktree Finance*, ieķīlāšana – ne tikai Francijas tiesībās, bet arī citu dalībvalstu tiesībās,[12] – ir nekustamā īpašuma nodrošinājums, kas paredzēts tiesību aktos, noteikts tiesā vai savstarpēji vienojoties un kas piešķir kreditoram preferenciālas tiesības ar tālākpārdošanas tiesībām, bet tas nenozīmē apgrūtinātā nekustamā īpašuma īpašumtiesību vai valdījuma nodošanu. Tas ir pasākums bez piešķiršanas sekām.

38. No attiecīgo tiesību normu gramatiskās analīzes izriet, ka jēdzieni "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" tajos ir definēti pietiekami plaši, lai ar šiem jēdzieniem aptvertu pēc iespējas plašāku saimniecisko darījumu klāstu, kuros tiek izmantoti līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas tiek iesaldēti. Šo jēdzienu definīcijas, kas iekļautas minētajās tiesību normās, skaidri attiecas arī uz pasākumiem, kuri neizraisa piešķiršanas sekas.

[12] Skat. Francijas Civilkodeksa 2393. un nākamos pantus. Skat. arī, piemēram, Itālijas tiesībās *Codice civile* (Civilkodeksa) 2808. un nākamos pantus; Spānijas tiesībās *Código Civil* (Civilkodeksa) 1874. un nākamos pantus un *Ley Hipotecaria* (Hipotēkas likums) 104. un nākamos pantus un Vācijas tiesībās – *Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilkodeksa) 1113. un nākamos pantus.

39. Turklāt Regulas Nr. 423/2007 un secīgo regulu kontekstuālā analīze un tajās noteiktie mērķi apstiprina prasību jēdzienus "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" interpretēt plaši, neizslēdzot no to piemērošanas jomas attiecībā uz iesaldētajiem līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem sāktos pasākumus, kas neizraisa piešķiršanas sekas.

40. Proti, no kontekstuālā skatpunkta šāda plaša interpretācija atbilst Regulas Nr. 423/2007 7. panta 1. punkta un attiecīgu secīgajās regulās iekļauto tiesību normu formulējuma plašajam tvērumam, kas attiecas uz visu līdzekļu un saimniecisko resursu, kuri pieder attiecīgajām personām un vienībām, iesaldēšanu.

41. Tā arī atbilst plašajam tvērumam, kas ir atzīts tādiem jēdzieniem kā, pirmkārt, "līdzekļi un saimnieciskie resursi"[13] un, otrkārt, "darīt [..] pieejamus"[14] Tiesas judikatūrā saistībā ar ierobežojošiem pasākumiem, kas pieņemti attiecībā uz fiziskām un juridiskām personām, kurām ir noteikti līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumi.

42. Tādējādi no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka jēdzienam "līdzekļi un saimnieciskie resursi" ir plaša nozīme, kas ietver visus aktīvus, kuri ir iegūti jebkādā veidā[15].

43. No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka arī vārdu savienojumam "darīt [..] pieejamus" ir plaša nozīme un tas ietver jebkādu darbību, kas ir jāveic, lai personai, grupai vai vienībai, uz kuru attiecas līdzekļu iesaldēšanas vai saimniecisko resursu pasākums, ļautu faktiski gūt iespēju pilnībā lietot attiecīgos līdzekļus, citus finanšu aktīvus vai saimnieciskos resursus[16].

44. Turklāt plaša interpretācija, kas ir minēta šo secinājumu 39. punktā, ir jāsniedz, ievērojot prasību novērst jebkādu apiešanu, uz ko ir atsauce Regulas Nr. 423/2007[17] 7. panta 4. punktā.

45. No teleoloģiskā skatpunkta jēdzienu "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" plaša interpretācija, kas minēta šo secinājumu 39. punktā, atbilst mērķiem, kuri noteikti regulās, ar ko īsteno aktīvu iesaldēšanas ierobežojošus pasākumus, un it īpaši mērķim, kas noteikts Regulā Nr. 423/2007 un secīgajās regulās par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu.

46. Proti, pirmkārt, Tiesa vispārēji norādīja, ka tiesisko regulējumu par to personu un vienību aktīvu iesaldēšanu, kas tiek turētas aizdomās par iesaistīšanos darbībās, uz kurām attiecas minētie tiesiskie regulējumi, mērķis ir liegt šīm personām saimnieciskos vai finanšu resursus, neatkarīgi no veida, kuros tie var tikt izmantoti terorisma darbību atbalstam[18]. No šī skatpunkta ierobežojoši pasākumi ir jānosaka tā, lai tie maksimāli ietekmētu tos, kuru rīcību vēlas ietekmēt[19].

[13] Definēts Regulas Nr. 423/2007 1. panta g) un i) punktā. Skat. arī Regulas Nr. 961/2010 1. panta f) un j) punktu un Regulas Nr. 267/2012 1. panta h) un l) punktu.

[14] Saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 7. panta 3. punktu "nekādus līdzekļus vai saimnieciskos resursus nedara tieši vai netieši pieejamus IV un V pielikumā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to interesēs". Skat. arī Regulas Nr. 961/2010 16. panta 3. punktu un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 3. punktu, kurā ir atrodama identiska tiesību norma.

[15] Pēc analoģijas skat. spriedumus, 2010. gada 29. jūnijs, E un F (C-550/09, EU:C:2010:382, 69. punkts), kā arī 2019. gada 17. janvāris, SH (C-168/17, EU:C:2019:36, 53. punkts).

[16] Pēc analoģijas skat. spriedumus, 2007. gada 11. oktobris, *Möllendorf* un *Möllendorf-Niehuus*, (C-117/06, EU:C:2007:596, 50. un 51. punkts); 2010. gada 29. jūnijs, E un F (C-550/09, EU:C:2010:382, 66. un 67. punkts), kā arī 2011. gada 21. decembris, *Afrasiabi* u.c. (C-72/11, EU:C:2011:874, 40. punkts).

[17] Attiecībā uz šo prasību skat. spriedumu, 2011. gada 21. decembris, *Afrasiabi* u.c. (C-72/11, EU:C:2011:874, 62. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

[18] Šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija (C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 169. punkts), kā arī 2010. gada 29. aprīlis, M u.c. (C-340/08, EU:C:2010:232, 54. punkts).

[19] Šajā ziņā skat. Eiropas Savienības Padomes 2004. gada 7. jūnija paziņojumu "Pamatprincipi par ierobežojošu pasākumu (sankciju) izmantošanu", 10198/1/04, 6. punkts, kas pieejams šādā vietnē: https://www.consilium.europa.eu/lv/policies/sanctions/.

47. Otrkārt – konkrēti attiecībā uz Regulas Nr. 423/2007 un secīgu regulu mērķi – ir jānorāda, ka tas ir nodrošināt Kopējās nostājas 2007/140 īstenošanu, kas tikusi pieņemta, lai Eiropas Savienībā īstenotu Rezolūcijas 1737 (2006) mērķus, un līdz ar to tās mērķis ir īstenot minēto rezolūciju [20].

48. Taču gan no Rezolūcijas 1737 (2006), gan no Kopējās nostājas 2007/140 [21] noteikumiem nepārprotami izriet, ka ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku ir pieņemti preventīvā nolūkā, jo to mērķis ir novērst kodolieroču izplatīšanu, izdarot spiedienu uz šo valsti, lai tā pārtrauktu savas darbības, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku [22].

49. Tādējādi līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākuma mērķis ir novērst, ka aktīvi, uz kuriem attiecas iesaldēšanas pasākums, tiek izmantoti, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus, kas var veicināt kodolieroču izplatīšanu Irānā, kuras apkarošana ir Rezolūcijā 1737 (2006), Kopējā nostājā 2007/140 un Regulā Nr. 423/2007 [23] izvirzītais mērķis.

50. Lai sasniegtu šos mērķus, ir ne tikai leģitīmi, bet arī nepieciešami jēdzienus "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" interpretēt plaši, jo ir jānovērš jebkāda iesaldēto aktīvu izmantošana, kas ļautu apiet attiecīgās regulas un izmantot sistēmas nepilnības [24].

51. Tādējādi gan Regulas Nr. 423/2007 un secīgo regulu mērķa sasniegšanai, gan nepieciešamībai nodrošināt lietderīgu minētās regulas iedarbību cīņā pret kodolieroču izplatīšanu Irānā jēdzieni "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" ir jāinterpretē plaši, neizslēdzot no to piemērošanas jomas aizsardzības pasākumus, kuri neizraisa piešķiršanas sekas [25]. Gluži pretēji, jēdzienu "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" šaura interpretācija, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākumus, kuri neizraisa piešķiršanas sekas, drīkst veikt bez iepriekšēja atļaujas, var mazināt ierobežojošu iesaldēšanas pasākumu efektivitāti, kā arī to lietderīgo iedarbību.

52. Šajā lietā iesniedzējtiesai konkrēti ir jānosaka, vai tās minētie pasākumi, proti, valsts tiesībās paredzētais tiesiskais nodrošinājums un apķīlāšana, ir aizsardzības pasākumi, kuri nerada piešķiršanas sekas, kas ietilpst jēdzienu "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" piemērošanas jomā, tāpēc tos nevar sākt bez iepriekšējas valsts kompetentās iestādes atļaujas.

53. Šajā ziņā no judikatūras tomēr izriet, ka ar LESD 267. pantu iedibinātās tiesu iestāžu sadarbības ietvaros Tiesa, pamatojoties uz lietas materiāliem, var sniegt valsts tiesai Savienības tiesību interpretāciju, kas tai var būt noderīga, izvērtējot kādas Savienības tiesību normas sekas [26]. Šajos apstākļos, manuprāt, ir nozīme šādiem apsvērumiem.

54. Pirmkārt, no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, lai gan šajā prejudiciālajā jautājumā minētie aizsardzības pasākumi neizraisa piešķiršanas sekas, tas neliedz attiecināt uz tiem Regulā Nr. 423/2007 iekļautos jēdzienus "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana".

[20] Skat. Regulas Nr. 423/2007 3. apsvērumu, kā arī Regulas Nr. 961/2010 4. apsvērumu un Regulas Nr. 267/2012 25. apsvērumu. No judikatūras izriet, ka, interpretējot šīs regulas, ir jāņem vērā Rezolūcijas 1737 (2006) teksts un mērķis. Pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 16. novembris, *Bank Melli Iran*/Padome (C-548/09 P, EU:C:2011:735, 102. un 103. punkts).

[21] Skat. it īpaši Drošības padomes Rezolūcijas 1737 (2006) 2. un 12. punktu, kā arī Kopējās nostājas 2007/140 1. un 9. apsvērumu.

[22] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 21. decembris, *Afrasiabi* u.c. (C-72/11, EU:C:2011:874, 44. punkts).

[23] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 21. decembris, *Afrasiabi* u.c. (C-72/11, EU:C:2011:874, 46. punkts).

[24] Šajā nozīmē skat. ģenerāladvokāta Ī. Bota [*Y. Bot*] secinājumus lietā *Afrasiabi* u.c. (C-72/11, EU:C:2011:737), 48. punkts.

[25] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 21. decembris, *Afrasiabi* u.c. (C-72/11, EU:C:2011:874, 54. punkts).

[26] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *CHEZ Razpredelenie Bulgaria* (C-83/14, EU:C:2015:480, 71. punkts).

55. Otrkārt, man šķiet, ka no iesniedzējtiesas sniegtās informācijas izriet, ka aizsardzības pasākumi izraisa to līdzekļu galamērķa maiņu, uz kuriem attiecas aizsardzības pasākumi.

56. Proti, pirmām kārtām, kā norādīja minētā tiesa, Francijas tiesībās apķīlāšana nozīmē apķīlātās mantas mērķattiecināšanu un kreditora tiesības prioritāri saņemt samaksu par kustamo mantu vai kustamā īpašuma kopumu salīdzinājumā ar citiem pašreizējiem vai nākamajiem kreditoriem. Taču ar šādi noteiktu aizsardzības pasākumu, šķiet, apķīlātās mantas galamērķis tiek iesaldēts.

57. Otrām kārtām, iesniedzējtiesa norāda, ka tiesiskais nodrošinājums, tāpat kā apķīlāšana, izpaužas tādējādi, ka gadījumā, ja tiek nodota manta un tiesības, uz kurām tas ir nodibināts, tās personas prasījums, kas nodibinājusi nodrošinājumu, ir jāapmierina prioritāri no nodošanas cenas.

58. Tādējādi var arī uzskatīt, ka, tā kā aktīvi, uz kuriem ir nodibināts tiesiskais nodrošinājums, ir apgrūtināti ar preferenciālajām tiesībām, tie tiek piešķirti nodrošināta prasījuma samaksai. Tāpēc, šķiet, ka tiesiskais nodrošinājums ietver arī iesaldēto līdzekļu galamērķa maiņu.

59. Treškārt, tā kā iesaldēto aktīvu apķīlāšana un attiecībā uz tiem nodibinātais tiesiskais nodrošinājums garantē kreditoram, ka viņš saņems samaksu, tiklīdz būs izpildīti šo līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanas nosacījumi, minētie pasākumi, šķiet, ietver arī tādu aktīvu izmantošanu, kuriem var piemērot minētos pasākumus.

60. Proti, tā kā šie pasākumi garantē, ka personai, kura tos īsteno, prioritāri tiek nodrošināta samaksa, tiklīdz aktīvi tiek atbrīvoti, ekonomikas dalībnieks varētu nolemt noslēgt līgumu ar personu vai vienību, kuras aktīvi ir tikuši iesaldēti, uzskatot, ka iespēja veikt aizsardzības pasākumus zināmā mērā ir garantija samaksai saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar minēto personu vai vienību.

61. Tādējādi šādi aizsardzības pasākumi, šķiet, personai vai vienībai, kurai tika piemērotas sankcijas, ļauj izmantot savu iesaldēto aktīvu saimniecisko vērtību, ko var uzskatīt par tās iesaldēto līdzekļu izmantošanu vai tās iesaldēto saimniecisko resursu izmantošanu, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus.

62. Ceturtkārt, ir jānorāda, ka tiesiskajam nodrošinājumam ir ļoti līdzīgas sekas kā hipotēkai, jo tāpat kā hipotēka, kas neizraisa piešķiršanas sekas, tā dod kreditoram tādas pašas tiesības, proti, tiesības prioritāri saņemt samaksu no pārdošanas cenas. Taču, kā norādīts šo secinājumu 37. punktā, Regulas Nr. 423/2007 1. panta j) punktā un attiecīgajās secīgo regulu tiesību normās saimniecisko resursu apķīlāšana ir minēta kā viena no darbībām, kas ir skaidri aizliegta gadījumā, ja tiek noteikta minēto resursu iesaldēšana.

63. Noslēgumā – no visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem, manuprāt, izriet, ka uz iesniedzējtiesas pirmo prejudiciālo jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka Regulas Nr. 423/2007 1. panta h) un j) punkts un 7. panta 1. punkts, Regulas Nr. 961/2010 1. panta i) un h) punkts un 16. panta 1. punkts, kā arī Regulas Nr. 267/2012 1. panta k) un j) punkts un 23. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav atļauts bez iepriekšējas valsts kompetentās iestādes atļaujas attiecībā uz iesaldētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem aizsardzības sākt pasākumus, kuri neizraisa piešķiršanas sekas. Iesniedzējtiesai konkrēti ir jānosaka, vai valsts tiesībās paredzētais tiesiskais nodrošinājums un apķīlāšana ir aizsardzības pasākumi, kas neizraisa piešķiršanas sekas, kuru veikšanai ir jāsaņem iepriekšēja valsts kompetentās iestādes atļauja.

B. Par otro prejudiciālo jautājumu

64. Ar otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai, lai atbildētu uz pirmo prejudiciālo jautājumu, ir nozīme apstāklim, ka mērķis atgūt prasījumu no personas vai organizācijas, kuras aktīvi ir tikuši iesaldēti, nav saistīts ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu un ka prasījums ir iesniegts pirms Rezolūcijas 1737 (2006) pieņemšanas.

65. Proti, iesniedzējtiesa norāda, ka, lai arī aplūkojamā prasījuma mērķis ir [īstenot] tiesas nolēmumu, kas pieņemts pēc bankas *Sepah* aktīvu iesaldēšanas, šis mērķis vienlaikus nav saistīts ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu, turklāt prasījums ir iesniegts pirms šīs iesaldēšanas noteikšanas.

66. Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka ne Regulas Nr. 423/2007 7. panta 1. punktā, ne atbilstošajās secīgo regulu tiesību normās līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas gadījumā nav veikta nošķiršana atkarībā no mērķa, kuram attiecīgā persona izmanto iesaldētos aktīvus, un it īpaši atkarībā no mērķa atgūt prasījumu no personas, kurai ir noteikti šie ierobežojošie pasākumi.

67. Turpinājumā – jēdzienu "līdzekļu iesaldēšana" un "saimniecisko resursu iesaldēšana" definīcijās, kas minētas Regulas Nr. 423/2007 1. panta h) un j) punktā un attiecīgajās secīgo regulu tiesību normās, arī nav nošķirti šī prasījuma mērķi.

68. Šajos apstākļos iespēja attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem īstenot tādu pasākumu kā aizsardzības pasākums, manuprāt, ir jāvērtē, ņemot vērā tikai šī pasākuma izraisītās tiesiskās sekas, un tā ir jāanalizē saskaņā ar atbilstošo regulu noteikumiem. Savukārt to nevar izvērtēt, pamatojoties uz tāda prasījuma īpašām iezīmēm, kura aizsardzībai ir paredzēts minētais pasākums.

69. Tādējādi atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu, ko esmu izklāstījis šo secinājumu 26.–63. punktā, izriet, pirmkārt, no līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas rakstura un sekām un, otrkārt, no paredzēto aizsardzības pasākumu rakstura un sekām, taču attiecīgā prasījuma īpašībām vai rakstura novērtējumam šajā analīzē nav nozīmes.

70. Pārējā daļā, kā savos apsvērumos pamatoti norādīja Francijas valdība, ja paredzēto pasākumu izvērtētu, ņemot vērā nevis tā izraisītās tiesiskās sekas, bet tāda prasījuma īpašās iezīmes vai raksturu, ko vēlas aizsargāt ar minēto pasākumu, tas varētu radīt lielu nedrošību ekonomikas dalībniekiem un uzraudzības iestādēm.

71. Proti, noguldījumu iestādes, kuru rīcībā ir to personu un vienību norēķinu konti, uz kurām attiecas iesaldēšanas pasākums, nevarētu noteikt, vai pret tiem vērstais aizsardzības pasākums ir atļauts, ja šis vērtējums būtu atkarīgs no prasījuma, kura aizsardzībai ir noteikts pasākums, rakstura un attiecībām starp prasītāju un personu, kuras aktīvi ir tikuši iesaldēti. Šādā nenoteiktības situācijā valstu tiesās varētu tikt ierosinātas daudzas tiesvedības.

72. Regulā Nr. 423/2007 un secīgajās regulās turklāt ir paredzēti un sīki izklāstīti ierobežojoši nosacījumi, ar kādiem valsts iestādes var atļaut atsevišķus pasākumus, kas tāpat kā aizsardzības pasākumi var izraisīt aktīvu iesaldēšanai pretējas sekas.

73. Tādējādi Regulas Nr. 423/2007 8. un nākamie panti un attiecīgās secīgo regulu tiesību normas ir vienīgais juridiskais pamats, kas ļauj atcelt šādu iesaldēšanu. Skaidri minētās atkāpes ir jāinterpretē strikti, un tāpēc, ja persona neizpilda nevienu no šajās tiesību normās minētajiem nosacījumiem, tā nevar lūgt sākt pasākumus, ar ko tiek pārkāptas tiesību normas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas jomā.

74. Taču tas, ka prasījuma atgūšanas mērķis nav saistīts ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu un ka prasījums ir ticis iesniegts pirms Rezolūcijas 1737 (2006) pieņemšanas, acīmredzami nav viens no mērķiem, kas ļauj atkāpties no secīgajās regulās paredzētā tiesiskā regulējuma par iesaldēšanu. No tā izriet, ka šajā lietā neiespējamība īstenot tādus pasākumus kā tiesiskais nodrošinājums vai apķīlāšana, kuri neizraisa piešķiršanas sekas, aktīvu iesaldēšanas dēļ nevar būt atkarīga no mērķa, kuram vēlas atgūt prasījumu no personas vai vienības, kuras aktīvi ir tikuši iesaldēti.

75. No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz iesniedzējtiesas uzdoto otro prejudiciālo jautājumu, manuprāt, ir jāatbild tādējādi, ka apstāklim, ka mērķis atgūt prasījumu no personas vai organizācijas, kuras aktīvi ir tikuši iesaldēti, nav saistīts ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu un ka prasījums ir iesniegts pirms Rezolūcijas 1737 (2006) pieņemšanas, nav nozīmes, lai atbildētu uz pirmo prejudiciālo jautājumu.

V. Secinājumi

76. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai uz *Cour de cassation* (Kasācijas tiesa, Francija) uzdotajiem jautājumiem atbildēt šādi:

1) Padomes Regulas (EK) Nr. 423/2007 (2007. gada 19. aprīlis) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu 1. panta h) un j) punkts un 7. panta 1. punkts, Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 (2010. gada 25. oktobris), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007, 1. panta i) un h) punkts un 16. panta 1. punkts, kā arī Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 (2012. gada 23. marts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu 1. panta k) un j) punkts un 23. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tas, ka attiecībā uz iesaldētajiem līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem bez iepriekšējas valsts kompetentās iestādes atļaujas tiek sākti aizsardzības pasākumi, kas neizraisa piešķiršanas sekas. Iesniedzējtiesai konkrēti ir jānosaka, vai valsts tiesībās paredzētais tiesiskais nodrošinājums un apķīlāšana ir aizsardzības pasākumi, kas neizraisa piešķiršanas sekas, kuru veikšanai ir jāsaņem iepriekšēja valsts kompetentās iestādes atļauja.

2) Apstāklim, ka mērķis atgūt prasījumu no personas vai organizācijas, kuras aktīvi ir tikuši iesaldēti, nav saistīts ar Irānas kodolprogrammu vai ballistisko raķešu programmu un ka prasījums ir iesniegts pirms Apvienoto Nāciju Organizācijas 2006. gada 23. decembra Rezolūcijas 1737 (2006) pieņemšanas, nav nozīmes, lai atbildētu uz pirmo jautājumu.